

ACCIO

Es una vergonya intolerant que la crisi no estigui encara resolta.

Quan hi ha bona fe, s'explica al poble el que passa.

Setmanari d'Esquerra Republicana.
Redacció i Administració: Francese Lairet, 21

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

UN LAUDE

PARLEM-NE

Fa tres o quatre setmanes que estèm en plena crisi municipal per haver presentat les dimissions del seus càrrecs, l'Alcalde i els Tinents d'Alcalde.

Aquestes renunciés volen basar les en les discrepàncies surgides entre les minories que componen l'actual majoria per desviar així el clam unànim del poble que els acusa de fracassats, i ineptes per a portar la direcció politico-administrativa del nostre poble. No. El desig de deixar el comandament del poble no radica en la incompatibilitat, per bé que n'hagi estat el pretext, sinó que és fill de la ineptitud i de la ficció i de l'absència de sinceritat.

Si l'actual Ajuntament és fictici. Si la majoria de l'Ajuntament fos republicana, si els que porten la direcció del Municipi tinguessin una veritable tradició republicana aquesta desmoralització que tots lamentem no existiria. Bona prova en té donada Badalona, que quan ha estat regida per ajuntaments de majoria republicana ha sapigut donar la sensació de la màxima austeritat, rectitud i serietat.

Però, per dolorós que sigui, és obligat dir-ho: les forces republicanes i catalanistes tradicionals, per raons que no fa el cas discutir, no va poder fer els seus homes a la lluita i els que han usufruït el nom de republicans a l'Ajuntament no tenen cap garantia política republicana en el seu passat. Podriem fer alguna excepció de tradició de a favor d'algun d'aquests homes, però Badalona no s'explica com s'ha deixat a rastrar malmetent un nom que s'havia rodejat de prestigi.

Cert que, aparentment, la minoria que governa l'Ajuntament està en crisi ultra que pels seus desencerts per la pugna sorgida amb l'altre minoria que també s'ano-

mena republicana, que com l'altre està també completament fracassada i desprestigiada, les quals en mig del gros desgavell, s'han llançat mútuament una pluja de denúncies d'ètica administrativa que ni els uns ni els altres han tingut interès en aclarir; però tot es conseqüència de la ineptitud i de la manca de visió política, dit en el més favorable dels casos.

No obstant i tot, sembla observar-se, salvant alguna petita excepció, que malgrat veure que porten el crèdit municipal a la ruïna, malgrat donar-se compte que en usar el nom de republicans comprometen la República, els dol deixar la supremacia en l'Ajuntament i procuren en nom d'una farsa dita mala intel·ligència, cercar alguna autoritat que els encamini amb un laude que al cap i la fi serà carregar-li el mort de la responsabilitat.

A l'entorn

d'unes detencions

Dissabte passat fou alliberat En Joan Casas. Uns dies abans ho foren els ciutadans Cané, Alonso i Barriga, detinguts també pel mateix assumpte.

Es trist haver d'escriure aquestes notes. Repugna a tota consciència liberal el pensar tan sols que encara sigui possible la infàmia, que la maldad i les baixes passions puguin trobar encara ressó en els administradors de la Justícia. Sangoneija el cor de veure com després del magnífic exemple de ponderació i noblesa donat per la revolució que instaurà el nou règim, encara subsisteix el criminal instint de la infamant venjança política tant propi de la gent que supedita els interessos politico-socials i religiosos als egoísticament materials, dels aventatgistes i dels reaccionaris, dels que volen exterminar-los, el que no sigui d'ells o no estiguin amb ells. Cert

que la Justícia vetllant per la salut del poble d'aclarir les denúncies que se li facin, però hauria de tenir també un medi eficaç per castigar les denúncies falses puix que quan ens trobem en aquest estat d'enconyiment no sabem si és més criminal el que mata o el que amb tota la rancúnia, amb la ment empapada d'odi o per esperit de maldat, acusa d'assassí a un innocent.

Aquest és el cas dels ciutadans Casas, Cané, Alonso i Barriga. En tenim el convenciment moral. No creiem que hagin comès altre pecat que el d'haver pertenescut al Comité revolucionari o a la guardia cívica del 14 d'abril de 1931, d'haver impedit que s'alterés l'ordre i es fessin disbarats, d'haver pertenescut en aquell Comité revolucionari o a aquella guardia cívica que la Corporació municipal acordà per unanimitat en sessió pública, felicitar per llurs bons serveis. Així ho haurà comprés la Justícia quan els ha alliberat.

En mig de tot, sembla que la principal víctima d'aquelles falsitats, era en Joan Casas. Es manifestà desseguit amb les notes tendencioses publicades per la premsa barcelonina donant compte de la seva detenció. Mentres en algun es llegia «Detenció de l'autor d'un crim» en altre deia del coautor, i deien també que se li feu un registre i li havian trovat documents comprometedors. Doncs, bé; a n'en Cases no se li feu cap registre. El registre i els documents només estaven en la ment del redactor d'aquelles notes, ignorant-se, de moment, per quin mitjà arribaren a les redaccions dels diaris. De segur però, que no serà cap persona decent.

Es indignant i vergonyós que passin aquestes coses. Però potser encara és més lamentable l'actitut i manca de companyerisme dels demés elements que integren l'al·ludit Comité revolucionari, especialment uns senyors que quan els ha convingut satisfer llur vanitat i donar-se fama de revolucionaris, s'han senyalat ells

CINEMA VICTORIA

Dies 18 i 19 de Juny de 1932.

Los Dos Sargentos Franceses
per M. Cimarra y M. Brignone
Acompañada por la Orquestina Cacbonel

El Peregrino (Charlot)
CHARLES CHAPLIN

EL MARINO
Còmica

La Muchacha del Volga

CINEMA NOU

Dies 18 i 19 de Juny de 1932.

La Dama Misteriosa
Greta Garbo i Conrad Nagel
PECADORA UNA VEZ
Sonora

CAMAROTES DE LUJO
Parlada amb espanyol

Dibujos Sonoros

Teatre 'Guimerà-Picanyol' Cinema

Dies 18 i 19 de Juny de 1932.

LA FLOTA SUICIDA
Pel·lícula d'emoció i comicitat

EL HIJO ADOPTIVO
per Eddie Quillan i Sally Star

Por un Queso
Dibuixos sonors animats

GRÁFICOS PARAMOUNT
Revista Mundial

CINEMA ZORRILLA

Dies 18 i 19 de Juny de 1932.

Actualidades Sonoras Gaumont

NOCHE DE ANGUSTIA
UN FILM SONORO FRANCES

PRINCESAS DEL DOLAR
per Liane Haid i Betty Astor

DIBUJOS ANIMADOS SONOROS